

Проповед на Цветница

Братя и сестри,

Днес е велик Господски празник! Днес нашият Господ Иисус Христос влиза в Йерусалим, възседнал осле, тържествено посрещнат от ликуващото множество, което възглася: „Осанна“. Днес Царят на царете, отдавна чаканият Месия, Когото пророците предсказаха, псалмите описаха, иде в града на мира, което е името на Йерусалим. Пред Него шества славата Му на Възкресител, защото голямо множество бяха свидетелите на възкресяването на четиридневния Лазар. С палмови клонки, а ние с върбови, идем да посрещнем дошлия в плът Изкупител, приел един, единствен път почести и слава, приел ги, за да изпълни Писанията. Но безчисленото множество, дошло за празник Пасха, вижда в Господ земен цар, обединител на юдейския народ, политически водач, способен да ги избави от срамното и позорно робство на римляните, превърнали свещената земя на Яхве в римска провинция.

Идещият в име Господне е тук. Христос е дошъл. Да, Той е Царят, Който бе предвъзвестен. Но Неговото царство не е от тоя свят. Той е Спасителят, но не от римската власт, а от властта на греха, смъртта и дявола. Той е Богочовекът, Който единствен можеше да примири Отца с грехопадналото човечество. Той е Безсмъртният, Който ще вкуси смърт, за да ни избави от смъртта.

Празнуваме тържествения вход Господен в града, който след броени дни ще бъде свидетел на страданията Му. И сякаш сме сред тези, които викат: „Осанна“, което значи „Помогни, спаси“. Дано обаче не сме сред тези, които после ще викат „Разпни Го“. Защото и ние разпъваме Господ чрез нашите грехове.

Днес се радваме с ликуващото множество. Днес тържествуваме, че Господ иде при дъщерята Сионова – при Своята Църква, чийто Глава и крайъгълен камък е Самият Той – Старият по дни.

Но съвсем скоро след общото „Осанна“, съвсем скоро предстои заговора, предателството, ареста, нечувания нощен процес, хулите, обидите, насмешките, поруганието, бичуването, плесниците, храките, венеца от тръни, багреницата на истинната слава, скръбния Голготски път, гвоздеите, проклятията на непокаялия се разбойник, присмеха на враговете, майчината скръб под Кръста ... чак додето се стигне до Христовото „Свърши се“.

Всичко това ни чака през следващите дни на Страстите Христови – на Страданията Христови, когато Църквата ни призовава да се съразпънем с Христа, да се вчувстваме в Христовите страдания, да съпреживеем болката на Изкупителя, за да съучастваме в радостта на Неговото Възкресение.

Тази вечер, понеделник и вторник вечерта се отслужва Последование на Жениха – молитви, които ни отправят към страдащия Раб Господен, Младоженеца от притчата за десетте девиси (в книгата на пророк Исаия страдащият Раб Господен е предобраз на Господ Иисус Христос).

И всеки от нас избира дали да е сред разумните девиси, посрещнали Христа със запалени светилници на добри дела и благодат. Защото Господ се радва и на доброто ни намерение. На Велики Четвъртък възпоменаваме Тайната вечеря, наречена така, защото Спасителят установява Тайнството на тайнствата – Светото Причастие. Вечерта в четвъртък четем 12 евангелски откъса, описали последните часове на нашия Господ. На Разпети Петък сутринта се изнася Светата Плащаница, която изобразява снемането от кръста и полагането в гроба на Христос. Минаваме под плащаницата не за здраве и късмет, както някои говорят, минаваме, за да станем съобщници на гробния покой на Спасителя. Вечерта с литийно шествие отслужваме Опело Христово – най-тъжното и прочувствено последование в богослужебната година.

Сутринта на Велика Събота, когато Христос е в гроба, се отслужва литургия, на която можем да се причастим. Можем да пристъпим към Светата Чаша и вечерта на Възкресение, когато след полунощ започва празничната Пасхална Света литургия. А в неделя след Възкресение предиобед се отслужва вечерня, наречена Второ Възкресение.

Виждате колко много последования от времето на първите християни е запазила до днес Светата ни Църква. Тя ни призовава всеки час към спасителното си лоно. Защото е добре всички да сме тук, но не само за Вход Господен, когато се раздава осветена върба. Добре е да сме тук всяка неделна служба, в богомислие, в богообщение, в оставление на греховните си навици и заблуди, в отречение от всичко, което пречи на духовния път. Да се отречем от всичко, което Църквата заклемява, всичко, което е толкова обичайно за нашия свят, но всъщност е заблуда, а именно вярата в прераждането, хороскопите, почитта към Ванга, посещенията при екстрасенси, леенето на куршум, гадаенето, йогата, всевъзможните суеверия, с които сме свикнали. Да ги оставим, братя и сестри, да ги оставим, защото след като вече сме с Истината, с Христа, и търсим нещо друго, очевидно е, че търсим лъжата.

Да бъдем с Разпнатия и Възкръснал Спасител е най-великото благо, към което ни призовава Църквата. От нас единствено се очаква да се вслушаме в нейния спасителен призив.

И да не бъдем християни само в обредите – правенето на козунаци и боядисването на яйца, но да възходим нагоре – в необятните висини на божественото Христово учение, без което не ще можем да се спасим. Амин!

Честит и благословен празник!

Божие благословение да е с всички вас, с чадата и домовете ви.

Честито на всички именици!

2024 г.